YBS Hukuk, Adana Avukatlık Bürosu Av. Yakup Buğrahan SEVDİ
https://www.ybshukuk.com.tr/yargitay-3-hukuk-dairesi-2026-1832-havale-odunc-iddiasi-tanikla-ispat/

Yargıtay 3. Hukuk Dairesi 2026/1832 K. | Farklı tarihli açıklamasız havalelerde ödünç iddiası ve tanıkla ispat

Yargıtay, 3. Hukuk Dairesi, Esas No: 2025/4302, Karar No: 2026/1832, Karar Tarihi: 02.04.2026
Kararın resmi kaynağı

3. Hukuk Dairesi 2025/4302 E. , 2026/1832 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 44. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/256 E., 2025/878 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 7. Asliye Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2021/462 E., 2022/767 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı, davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz

dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hakimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I.DAVACI

Davacı vekili; davalının banka havalelerini dayanak göstererek müvekkili aleyhine icra takibi yaptığını ancak haberi olmadığından takibin kesinleştiğini, havalelerin müvekkiline olan borcunu ödemek amacıyla çeşitli zamanlarda gönderildiğini, dekontlarda herhangi bir açıklama yazmadığını ileri sürerek; başlatılan icra takibi nedeniyle müvekkilinin davalıya borçlu olmadığının tespitini ve davalı aleyhine kötü niyet tazminatına hükmedilmesini talep etmiş, 07.10.2022 tarihli ıslah dilekçesiyle; icra müdürlüğünün dosyasına toplamda 168.625,17 TL para aktarıldığını belirterek, icra takibinin iptalini, davaya istirdat davası olarak devam edilerek müvekkilinin hesaplarına konulan blokeler vasıtasıyla dosyaya yatırılan 05.11.2021 tarihinde 56.363,68 TL, 06.12.2021 tarihinde 6.013,01 TL, 29.09.2021 tarihinde 43.808,87 TL, 29.09.2021 tarihinde 18.317,02 TL, 29.09.2021 tarihinde 44.122,59 TL'nin ödeme tarihlerinden itibaren yasal faiziyle davalıdan tahsilini istemiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; davacının çeşitli sebeplerle müvekkilinden defalarca borç istediğini, müvekkilinin davacının oturması için rezidansta kendisi adına kira sözleşmesi yaparak daireyi davacıya tahsis ettiğini, borçlarını ödemesi için davacıyı defalarca uyardığını ancak davacının çeşitli bahaneler ile borcunu ödemediğini, bu nedenlerle de müvekkili tarafından son çare olarak davacı aleyhine icra takibi başlatıldığını, müvekkiline borç verdiğini iddia eden davacının hesabından müvekkiline yönelik herhangi bir para çıkışı olmadığını, tanıkla ispat sınırının altında kalan miktarlar için tanıklarının dinlenmesinin gerektiğini, sunulan Whatsapp yazışmalarında davacının müvekkiline karşı borçlu olduğunu belirttiğini savunarak, davanın reddini ve %20'den aşağı olmamak üzere davacının kötü niyet tazminatına mahkum edilmesini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; taraflar arasında tek sayfalık Whatsapp kayıtlarında davacının "lütfen yapma sadece su islemleri durdur sonrasında konuşalım" dediğinin görüldüğü, Whatsapp yazışmasının davacının davalıdan borç aldığına ilişkin bir kayıt içermediği, davalı tarafından banka vasıtası ile gönderilen paralarla ilgili hiçbir açıklama ya da kayıt konulmadığı, davalının iddia ettiği alacağın varlığına ilişkin yazılı belge ya da kiralanan yer ile ilgili borcun varlığına ilişkin başkaca delil ibraz etmediği, davalı vekilinin yemin deliline başvurmayacağını bildirdiği, davalı tarafından banka aracılığı ile yapılan ödemelerin önceki borca yönelik olduğu anlaşıldığından davacının

icra takibine konu borçla ilgili olarak borçlu olmadığının kabulünün gerektiği, davacının icra tehdidi altında icra konusu parayı ödediği gerekçesiyle; davanın kabulü ile, menfi tespit davasının istirdata dönüşmesi sebebi ile ödenmiş olan 168.625,17 TL'nin ödeme tarihleri dikkate alınarak yasal faizi ile davalıdan alınıp davacıya verilmesine, tazminat talebinin reddine karar verilmiş; karara karşı, süresi içinde davalı vekili istinaf isteminde bulunmuştur.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; toplam miktar göz önünde bulundurulduğunda tanıkla ispatın mümkün olmadığı, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 102. maddesine göre açıklamasız gönderilen havalelerin muaccel bir borç için yapılmış sayılması gerektiği, bunun aksini gösterir yazılı bir belge bulunmadığından Mahkemece davanın kabulüne dair verilen kararın hukuken yerinde olduğu, hükümde ödeme tarih ve miktarlarının ayrı ayrı yazılması gerekmekte ise de bu hususun infaz aşamasında mahallinde düzeltilebileceği gerekçesiyle; istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş; karara karşı, süresi içinde davalı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili; müvekkilinin para gönderdiği tarihler, gönderim sıklığı, gönderim miktarı ile tarafların sosyo ekonomik durumuna bakıldığında işbu miktarların müvekkili tarafından davacıya borç verme saikiyle gönderildiğinin açık olduğunu, davacının adına sosyo-ekonomik araştırma yapılması gerektiğini, müvekkiline borç verdiğini iddia eden davacının hesabından müvekkiline yönelik herhangi bir para çıkışı olmadığını, sunulan Whatsapp yazışmalarında davacının müvekkiline karşı borçlu olduğunu belirttiğini, farklı tarihlerdeki gönderilen bir kısım para tutarı, senetle ispat sınırının altında kaldığından tanık dinlenilmesi gerektiğini, delil başlangıcı olabilecek hususların da Mahkeme tarafından dikkate alınmadığını ifade ederek; kararın bozulmasını istemiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, ödünç sözleşmesinden kaynaklanan alacağın tahsili için başlatılan icra takibi dolayısıyla icra dosyasına ödenen bedelinin istirdatı istemine ilişkindir.

6098 sayılı Kanunun 555 ve devamı maddelerinde düzenlenen havale bir ödeme vasıtasıdır. Eş söyleyişle, mevcut bir borcun ödenmesi amacıyla yapıldığı yolunda yasal karine mevcuttur. Bu yasal karinenin tersinin (havalenin borcun ödenmesinden başka bir amaçla yapıldığını) ileri süren havaleci, bu iddiasını kanıtlamakla yükümlüdür (Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 12.03.2003 tarihli ve 2003/3-118 E., 2003/158 K. sayılı ilamı). Havale yolu ile

gönderilen paralar için herhangi bir açıklama yapılmadığı, bu haliyle havalenin bir ödeme vasıtası olduğu ve borcun ödendiğini gösterdiğinin kabulü gerekir.

Temyiz edilen kararda belirtilen gerekçeye ve özellikle ispat yükü üzerinde olan davalının gönderdiği paralara dair banka dekontlarında ödünç para verildiğine ilişkin açıklama bulunmadığı, Whatsapp yazışmasının, havale edilen paranın borç olarak verildiğine ilişkin bir kabul beyanı olmadığı, somut olayda miktar itibarıyla tanıkla ispatın mümkün olmadığı, davalının davacıya gönderdiği paranın borç olarak verildiğini ispatlayamadığı ve davalının yemin deliline dayanmadığı anlaşıldığından, davalı vekilinin temyiz itirazlarının reddiyle usul ve kanuna uygun kararın onanmasına karar verilmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 370. maddesinin birinci fıkrası uyarınca ONANMASINA,

Aşağıda yazılı bakiye temyiz karar harcının temyiz eden davalıya yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

02.04.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.